

Slovo v básni krásu zná

Na stole leží žloutek, chudák sám,
těkavý pocit – už nebude k snídani dán.
Velbouk v rohu si líně hnízdí,
rypákem kroutí, jak život mu píská.

Ocas se v koutě neklidně třese,
čeká, zda ho osud ještě ponese.
Však každé slovo, byť nevlídné snad,
může v básni krásu svou znát.

www.psanci.cz